

“Com t’atreveixes a tornar?” per Morat

Avui em pregunto què serà de ____

Vas ser part ____ i ara ets tan llunyana...

Però, prohibir-me recordar-te sempre és impossible,

És _____.

No m’ho perdono, tu passes de _____!

Ja va expirar tot el que _____ sentia.

Ser _____, no deixar-te marxar,

hauria d’haver estat un pacte d’entrada.

_____ anys sense mirar-te,

Tres postals i aquell bolero.

_____ mesos i m’oblidaves,

Ni tan sols t’assabentaves del vint-i-nou de febrer.

Sento rumors de tu que diuen,

Que el _____ és l’únic a qui escoltes,

El mateix que mai va fer falta,

per a aixecar la _____, quan a tu bé et convenia!

Com t’atreveixes a tornar?

A donar _____ al que ja no batega?

La solitud em va tractar molt bé,

I no ets ningú per exigir que torni.

Com t'atreveixes a tornar?

A Intentar revifar totes les _____?

Entre _____ sé molt bé,

Que no és veritat que ja no ets res.

Com t'atreveixes a tornar?

Per què _____ tornes si te n'aniràs?

Tantes mentides que, al final, confonen.

Mai vaig ser bo per poder _____,

Per molt que ho negui sempre me les menjo.

_____ vides em signaves, tres "t'odio" i un _____.

Dos consells jo vull donar-te,

Prefereixo acovardir-me, que oblidar-te així, d'entrada.

Sento _____ de tu que diuen,

Que el vent és l'únic a qui escoltes,

El mateix que mai va fer falta,

Per a aixecar la teva faldilla, quan a tu bé et convenia!

Com t'atreveixes a tornar?

A donar vida al que ja no _____.

La _____ em va tractar molt bé

I no ets ningú per exigir que torni.